

References

1. Dul's'ka I.V. Napryamy` akty`vizaciyi uchasti akty`viv mashy`nobudivny`x kompanij Ukrainy` u fondovomu ry`nku // Investy`ciyi: prakty`ka ta dosvid. — 2007. — # 19. — S. 13—17.
2. Ekonomichni problemy` stalogo rozvy`tku: materialy` Mizhnarodnoyi naukovo-prakty`chnoyi konferenciyi, pry`svyachenoyi pam`yati prof. Balacz`kogo O.F., m. Sumy`, 6-8 travnya 2014 r. / Za zag. red. O.V. Prokopenko. — Sumy`: SumDU, 2014. — T.1. — S. 267—269.
3. Kalina I.I. Organizacijno-ekonomichny`j mexanizm efekty`vnogo upravlinnya mashy`nobudivny`my` pidpry`yemstvamy` // Aktual`ni problemy` ekonomiky`, K.:— 2011. — #9. — S. 130—134.
4. Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy` «Pro zatverdzhennya Programy` rozvy`tku investy`cijnoyi ta innovacijnoyi diyal`nosti v Ukraini» vid 2.02.2011 r. #389. — [Elektronny`j resurs]. — Rezhy`m dostupu: <http://zakon1.rada.gov.ua>
5. Pracya Ukrainy` u 2010 roci: Staty`sty`chny`j zbirny`k. — K.: Derzhavny`j komitet staty`sty`ky` Ukrainy`, 2011. — 325 s.
6. Xandij O. O. Upravlinnya personalom pidpry`yemstva: konceptual`ne vy`znachennya ta mexanizmy` rozvy`tku: monografiya / O. O. Xandij. — Lugans`k : vy`d-vo SNU im. V. Dala, 2010. — 240 s.
7. Yegorenko D.V. Obg`runtuvannya investy`cijny`x rishen` v umovax zon ekonomichnogo spry`yannya / D.V. Yegorenko // Ekonomika i upravlinnya. — 2012. — #2. — S. 394.
8. Yegorkina T.O. Udoskonalennya sy`stemy` moty`vaciyi praci robitny`kiv pidpry`yemstva // Teorety`chni i prakty`chni aspekty` ekonomiky` ta intelektual`noyi vlasnosti. — 2009. — S. 289—293.
9. Zyatkovs`ka L.I. Innovacijni texnologiyi — vazhly`vy`j faktor promy`slovogo vy`robny`czstva // Finansy` Ukrainy`, 2011. — # 11. — S. 62—65.
10. Федоренко В. Investments and economy of Ukraine / В. Федоренко // Economy of Ukraine. — 2012. — № 5 (538). — С. 121.

Стаття надійшла до редакції 05.04.2016р.

УДК316.454.4:316.334.3

Кирилюк В.В.,

асистент,

кафедра управління персоналом та економіки праці,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»,
patriot28@i.ua

Кирилюк В.В.,

ассистент,

кафедра управления персоналом и экономики труда,
ГВУЗ «Киевский национальный экономический университет
имени Вадима Гетьмана»,

Kyryliuk V.V.,

assistant,

Department of Human Resources and Labor Economics,
State University «Kyiv National Economic University
named after Vadym Hetman»

МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ВИЗНАЧЕННЯ РІВНЯ СОЦІАЛЬНОЇ ЗГУРТОВАНOSTІ СУСПІЛЬСТВА

МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ОПРЕДЕЛЕНИЯ УРОВНЯ СОЦИАЛЬНОЙ СПЛОЧЕННОСТИ ОБЩЕСТВА

METHODOLOGICAL BASIS FOR DETERMINING THE LEVEL OF SOCIAL COHESION SOCIETY

Стаття присвячена методологічним основам визначення рівня соціальної згуртованості суспільства. Розглянуто основні сучасні підходи щодо визначення її рівня. Запропоновано авторський підхід щодо визначення рівня соціальної згуртованості українського суспільства за допомогою індексу соціальної згуртованості.

Статья посвящена методологическим основам определения уровня социальной сплоченности общества. Рассмотрены основные современные подходы к определению ее уровня. Предложен авторский подход к определению уровня социальной сплоченности украинского общества с помощью индекса социальной сплоченности.

This article is devoted to the methodological basis for determining the level of social cohesion of society. The social cohesion of society, which at the beginning of the new millennium became the main doctrine of many countries require certain social indicators for measuring it. Determining the level of social cohesion provides an opportunity to show the real picture of relations in society, to investigate and identify the necessary reserves to increase its level in the future. The main current approaches to determine its level, including nayhruntovnishym is the approach of the Council of Europe.

An architectural approach to determine the level of social cohesion Ukrainian society through the index of social cohesion. The index of social cohesion and the whole system of social indicators of social cohesion, which is reflected in this research study is based on figures that were selected based on their relevance, quality, comparability and accessibility. Using this methodology for measuring social cohesion provides an opportunity not only just getting statistics and find and implement policy measures to support the development of civil society. On the other hand, this progressive approach is not limited indicators presented and is under constant qualitative changes and additions of new figures.

Ключові слова. Соціальна згуртованість, соціальні індикатори, соціальна політика, індекс соціальної згуртованості.

Ключевые слова. Социальная сплоченность, социальные индикаторы, социальная политика, индекс социальной сплоченности.

Keywords. Social cohesion, social indicators, social policy, social cohesion index.

Вступ. Соціальна згуртованість суспільства, яка на початку нового тисячоліття стала основною доктриною розвитку багатьох країн, потребує певних соціальних індикаторів для її виміру. Визначення рівня соціальної згуртованості дає можливість відобразити реальну картину відносин у суспільстві, дослідити та виявити необхідні резерви для підвищення її рівня у майбутньому. Вектор дослідницької уваги даного явища спрямований на вимірювання соціальної згуртованості в Україні, проте ще жодного разу не було проведено цілеспрямованого дослідження щодо її вивчення через відсутність розробленої та апробованої методології визначення рівня соціальної згуртованості, яка б відповідала нашому соціально-культурному середовищі.

Постановка завдання. Метою статті є дослідження методологічних основ соціальної згуртованості та розробка індексу для визначення рівня соціальної згуртованості українського суспільства.

Результати дослідження. В Європейському Союзі та Північній Америці методологія визначення рівня соціальної згуртованості перебуває в процесі розробки та вдосконалення з 90-х років минулого століття. Відомі канадські вчені А.Джесон і Р.Браун одними із перших запропонували перелік конкретних соціальних індикаторів, за допомогою яких можливо виміряти рівень соціальної згуртованості суспільства:

- приналежність / маргінальність;
- включення / ізоляція (ступінь рівності доступу до соціальних контактів);
- участь / незатребуваність;
- визнання / відторгнення;
- законність / беззаконня (залагодження соціальних конфліктів за участі соціальних інститутів) [7].

У процесі подальших досліджень з'явилися дещо ґрунтовніші підходи до класифікації соціальних індикаторів згуртованості суспільства. На сьогодні у світі використовують близько сотні різноманітних прямих і опосередкованих показників для її вимірювання. Європейський комітет з соціальної згуртованості розробив, апробував і рекомендує для використання 20 ключових індикаторів (табл. 1), за допомогою яких пропонується оцінювати:

- рівність прав і можливостей, необхідних для забезпечення добробуту громадян;
- ефективність прийнятих заходів щодо захисту людської гідності кожного члена суспільства;
- реальний ступінь незалежності людей, наявність умов для вільного розвитку особистості людини;
- участь громадянина в управлінні справами суспільства [5, с. 386].

Систему відповідних індикаторів Європейський комітет з соціальної згуртованості рекомендує застосовувати до восьми сфер життєдіяльності людини:

- організація зайнятості людей;
- політика розподілу доходів;
- забезпеченість житлом;
- охорона здоров'я;
- забезпечення людей продуктами харчування;
- надання послуг системи освіти;
- інформаційне обслуговування людей;
- культура.

Таблиця 1

ОСНОВНІ ІНДИКАТОРИ ВИМІРЮВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ЗГУРТОВАНOSTI¹ [5, с. 388]

№	Вимірювані явища	Основні індикатори
<i>а) рівність в використанні прав</i>		
1	Рівність доходів	Нерівність у розподілі доходів
2	Рівність у доступі до зайнятості	Рівень довгострокового безробіття
3	Рівність у сфері охорони здоров'я	Очікувана тривалість життя
4	Рівність у сфері забезпечення житлом	Частка бездомних; забезпеченість населення-якісним житлом

¹ Згідно Рекомендацій Європейського комітету з соціальної згуртованості

№	Вимірювані явища	Основні індикатори
<i>б) гідність / визнання</i>		
5	Чоловіки і жінки: рівність у визнанні	Доступ до вищих посад для жінок, які мають кілька дітей
6	Культурне і етнічне походження: рівність у визнанні	Етнічні і релігійні гетто
7	Вік: гідність людей похилого віку	Люди похилого віку, які отримують мінімальну пенсію по старості
<i>в) автономія / професійний, сімейний та особистий розвиток</i>		
8	Достатній рівень доходів	Частка домашніх господарств з надмірною заборгованістю; відсоток населення, що одержує мінімальний гарантований дохід
9	Достатній рівень освіти	Показник вибування дітей зі школи без атестату
10	Соціальна мобільність	Успіхи в успішності дітей із малозабезпечених соціальних верств
<i>г) участь / зобов'язання</i>		
11	Участь у виборах	Участь в голосуванні у віці 18—34 років
12	Зобов'язання державних органів	Частина бюджету, що виділяється на соціальні потреби
13	Зобов'язання підприємств	Частка працівників-інвалідів у державному та приватному секторах; участь підприємств у фінансуванні освіти
14	Зобов'язання громадян	Частка робочих місць у секторі добровільної роботи
15	Зобов'язання сім'ї	Частка літніх людей, що живуть у сім'ях
16	Довіра	Довіра до інститутів влади
17	Втрата соціальних зв'язків	Рівень самогубств
18	Загальні знання	Знання прав людини і право на правосуддя
19	Сприйняття / задоволеність	Суб'єктивне сприйняття здоров'я
20	Цінності терпимості і поваги до інших людей	Рівень убивств (а також кількість засуджених на 1000 жителів)

При вивченні вказаних сфер життєдіяльності людей особлива увага приділяється оцінці соціального становища в суспільстві наступних груп ризику: національних меншин, мігрантів, дітей, людей похилого віку, інвалідів і жінок. Саме ці категорії населення в першу чергу і найгостріше відчувають на собі будь-які прояви соціальної несправедливості в суспільстві. При формуванні необхідної для аналізу бази даних щодо соціальної згуртованості суспільства, рекомендується чітко дотримуватися встановленої процедури розрахунку кожного показника і використовувати тільки надійні джерела інформації.

Зважаючи на викладену інформацію, доцільним на нашу думку є наступний алгоритм проведення оцінки соціальної згуртованості українського суспільства (табл. 2).

АЛГОРИТМ ОЦІНКИ СОЦІАЛЬНОЇ ЗГУРТОВАНOSTІ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

	Загальна характеристика етапу	Основні завдання етапу
I етап	Опис нормативної моделі стану (рівня) соціальної згуртованості суспільства за допомогою системи соціальних індикаторів	визначення переліку показників соціальної згуртованості та граничних їх значень; формування на основі даного переліку показників інтегрального індикатора визначення рівня соціальної згуртованості суспільства (індексу соціальної згуртованості суспільства)
II етап	Оцінка фактичного стану соціальної згуртованості українського суспільства (на основі розробленої нормативної моделі)	аналіз основних показників соціальної згуртованості українського суспільства і порівняння їх кількісних і частково якісних характеристик із значеннями аналогічних показників європейських країн; визначення рівня (кількісного значення інтегрального показника) соціальної згуртованості українського суспільства; визначення основних проблем і причин невідповідності фактичного стану соціальної згуртованості суспільства нормативній моделі
III етап	Характеристика можливих напрямів підвищення рівня соціальної згуртованості суспільства (на основі проведеного аналізу)	вивчення зарубіжного досвіду забезпечення належного рівня соціальної згуртованості; розробка заходів щодо підвищення рівня соціальної згуртованості українського суспільства

Джерело: розробка автора.

Необхідність формування інтегрального показника визначення рівня соціальної згуртованості суспільства та опису відповідної нормативної моделі показників, які будуть включені у даний інтегральний показник, викликане тим, що кількість показників, які прямо чи опосередковано впливають на соціальну згуртованість є досить великою; вони мають різну природу, одиниці виміру і т.д.

Для оцінки рівня соціальної згуртованості суспільства на початковому етапі важливим є визначення низки показників (індексів). Саме на їх основі необхідно розраховувати інтегральний показник соціальної згуртованості суспільства (I_{sc}). На основі досліджень різних підходів щодо соціальних індикаторів соціальної згуртованості та з урахуванням української специфіки, до показників соціальної згуртованості суспільства, на нашу думку, доцільно віднести такі індикатори: рівень міжособистісної довіри у суспільстві; рівень довіри громадян до соціальних інститутів та органів влади; співвідношення суспільних та особистих цінностей громадян; рівень задоволеності життям населення; рівень подолання безробіття населення; рівність доходів громадян; середня тривалість життя населення; забезпеченість населення власним житлом; рівень освіченості населення; рівень участі громадян у громадських організаціях (рівень волонтерства); участь громадян у політичному житті; індекс демократії в країні; рівень соціального захисту населення; індекс гендерної рівності (рівноправності статей); індекс толерантності в суспільстві; індекс сприйняття корупції.

Оскільки нами враховується значна кількість різноманітних показників, формалізуємо множину N сукупності показників соціальної згуртованості:

$$N = \{I_{it}, I_t, I_{pv/iv}, I_{ls}, I_{ou}, I_{ei}, I_{le}, I_{sh}, I_{eI_v}, I_{pl}, I_d, I_{sp}, I_{ge}, I_{tol}, I_{cp}\}, \quad (1)$$

де I_{it} — рівень міжособистісної довіри у суспільстві;
 I_t — рівень довіри громадян до соціальних інститутів та органів влади;
 $I_{pv/iv}$ — співвідношення суспільних та особистих цінностей громадян;
 I_{ls} — рівень задоволеності життям населення;
 I_{ou} — рівень подолання безробіття населення;
 I_{ei} — рівність доходів громадян;
 I_{le} — середня тривалість життя населення;
 I_{sh} — забезпеченість населення власним житлом;
 I_e — рівень освіченості населення;
 I_v — рівень участі громадян у громадських організаціях (рівень волонтерства);
 I_{pl} — участь громадян у політичному житті;
 I_d — індекс демократії в країні;
 I_{sp} — рівень соціального захисту населення;
 I_{ge} — індекс гендерної рівності (рівноправності статей);
 I_{tol} — індекс толерантності в суспільстві;
 I_{cp} — індекс сприйняття корупції.

Інтегральний показник для визначення рівня соціальної згуртованості суспільства означимо в цілому як:

$$I_{sc} = \sum_{n \in N} wIn \times In, \quad (2)$$

де wIn — ваговий коефіцієнт n -ного індикатора соціальної згуртованості;

In — значення n -ного індикатора соціальної згуртованості суспільства.

$$S = \sum_{n \in N} wIn \times In = \begin{pmatrix} wI_{it}I_{it} + wI_tI_t + wI_{pv/iv}I_{pv/iv} + \\ + wI_{ls}I_{ls} + wI_{ou}I_{ou} + wI_{ei}I_{ei} + \\ + wI_{le}I_{le} + wI_{sh}I_{sh} + wI_eI_e + \\ + wI_vI_v + wI_{pl}I_{pl} + wI_dI_d + \\ + wI_{sp}I_{sp} + wI_{ge}I_{ge} + wI_{tol}I_{tol} + \\ wI_{cp}I_{cp} \end{pmatrix}. \quad (3)$$

На основі вищезазначеного, формула розрахунку інтегрального показника матиме вигляд:

$$I_{sc} = \sum_{n \in N} wIn \times In \left(\frac{In \text{ fact}}{In \text{ max}} \right), \quad (4)$$

де wIn — ваговий коефіцієнт n -ного індикатора соціальної згуртованості;

In — значення n -ного індикатора соціальної згуртованості суспільства;

$In \text{ fact}$ — фактичне значення n -ного індикатора соціальної згуртованості суспільства;

$In \text{ max}$ — максимально можливе значення n -ного індикатора соціальної згуртованості суспільства.

Тепер необхідно розробити нормативну модель соціальної згуртованості суспільства. На нашу думку, доцільно виокремити три рівні соціальної згуртованості суспільства (табл. 3).

Таблиця 3

НОРМАТИВНА МОДЕЛЬ РІВНІВ СОЦІАЛЬНОЇ ЗГУРТОВАНOSTІ СУСПІЛЬСТВА

Рівень соціальної згуртованості	Мінімальне значення показника	Максимальне значення показника
Високий	I_{scmin3}	I_{scmax3}
Середній	I_{scmin2}	I_{scmax2}
Низький	I_{scmin1}	I_{scmax1}

Джерело: складено автором.

Кожен із рівнів соціальної згуртованості має свою мінімальну (I_{scminx}) та максимальну (I_{scmaxx}) межі. Для розрахунку кількісних значень цих меж, на нашу думку, доцільно використовувати наступну формулу:

$$I_{scminx}(\max x) = \sum_{n \in N} wIn \times In_{minx}(\max x), \quad (5)$$

де $I_{scminx}(\max x)$ — кількісне значення мінімальної (максимальної) межі відповідного рівня соціальної згуртованості;

wIn — ваговий коефіцієнт n -ного індикатора соціальної згуртованості;

$In_{minx}(\max x)$ — мінімальне (максимальне) значення n -ного індикатора соціальної згуртованості відповідного рівня.

Відповідно, можна виділити три рівні соціальної згуртованості суспільства (табл.4).

Таблиця 4

РІВНІ СОЦІАЛЬНОЇ ЗГУРТОВАНOSTІ СУСПІЛЬСТВА

Рівень соціальної згуртованості суспільства	Значення рівня соціальної згуртованості
Високий	0,71 — 1,0
Середній	0,41 — 0,7
Низький	0 — 0,4

Джерело: розроблено автором.

Ефективними індикаторами, на нашу думку, є ті індикатори, які забезпечують перехід від цифрових даних (кількісних чи якісних показників, що вимірюються за певною шкалою) до знань, які, в свою чергу, повинні бути безпосередньо пов'язані з практичними діями. Іншими словами, йдеться про те, щоб визначити важливість цих даних. Самі по собі, окремі цифри не мають великого значення, і тільки в порівнянні дані набувають весь свій смисл, незважаючи на те, чи мова йде про порівняння в часі (аналіз тенденцій), між різними територіями чи по відношенню до вихідної норми. Такі порівняння можуть проводитись на кількох рівнях, при цьому їх значення кожного разу змінюватиметься.

Висновки. Індекс соціальної згуртованості та вся система соціальних індикаторів соціальної згуртованості, що відображена в даному науковому дослідженні, ґрунтується на показниках, які були відібрані на основі їх актуальності, якості, порівнянності та доступності. Використання даної методології вимірювання соціальної згуртованості дає можливість не лише просто отримувати статистичні дані, а знаходити й реалізовувати стратегічні заходи для підтримки розвитку громадянського суспільства.

Комплексний аналіз процесів розвитку суспільства за допомогою детально розробленої системи індикаторів дозволяє виявляти негативні тенденції в державній соціальній політиці і приймати за участю громадянського суспільства необхідні заходи щодо усунення причин, що ускладнюють рух суспільства в цілому і його окремих соціальних груп шляхом соціального прогресу. З іншого боку, цей прогресивний підхід не обмежується представленими індикаторами і знаходиться в процесі постійних якісних змін та доповнень новими показниками.

Література

1. *Гриненко А.М.* Ціннісні орієнтири в формуванні соціальної згуртованості суспільства. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://ir.kneu.kiev.ua:8080/bitstream/2010/197/1.pdf>.
2. *Гриненко А.М., Кирилюк В.В.* Соціальні індикатори визначення рівня соціальної згуртованості суспільства / Вісник Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Економічні науки. Випуск 9. — Кам'янець-Подільський: ФОП Сисин Я.І., 2014. — С. 304—308.
3. *Кирилюк В.В.* Основні чинники формування соціальної згуртованості суспільства / Кирилюк В.В. // Вісник Одеського національного університету імені І.І. Мечникова. Серія «Економіка». — Одеса: Видавничий дім «Гельветика». — 2014. — Т. 19. — № 2(5). — С. 55—59.
4. *Кирилюк В.В.* Соціально-трудові чинники соціальної згуртованості в інноваційній економіці / В. Кирилюк // Україна: аспекти праці. — 2015. — №2. — С.41—46.
5. *Кирилюк В.В.* Сучасні підходи щодо визначення рівня соціальної згуртованості суспільства. Соціально-трудові відносини: теорія та практика / збірник наукових праць. — К.: КНЕУ, 2014. — № 1(7). — С. 384—390.
6. *Колот А. М.* Соціально-трудова сфера: етап відносин, нові виклики, тенденції розвитку: монографія / А.М.Колот. — К.: КНЕУ, 2010. — 251 с.
7. Canadian Policy Research Networks. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://nhrc-cnrl.ca/en/hub/canadian-policy-research-network>.
8. Concerted development of social cohesion indicators: Methodological guide. — Paris, 2005 — p.233.
9. *Колот А.М.* Організаційно-економічний механізм регулювання заробітної плати в Україні: стан, шляхи вдосконалення / А.М. Колот // Економіст. — 1999. — №9. — С. 42—53.
10. Соціалізація відносин у сфері праці в контексті стійкого розвитку : монографія / [А. М. Колот, О. А. Грішнова, О. О. Герасименко та ін.]; за наук. ред. д-ра екон. наук, проф. А. М. Колота. — К.: КНЕУ, 2010. — 348 с.
11. *Колот А.М.* До проблеми розвитку теорії розподільчих відносин / А.М. Колот // Україна: аспекти праці. — 2008. — № 8. — С. 3—11.
12. *Колот А.М.* Діалектика економічного і соціального розвитку як предмет наукових досліджень / А.М. Колот // Україна: аспекти праці. — 2011. — № 5. — С. 3—8.

References

1. Grynenko A.M. Cinnisni oriyentyry v formuvanni social'noyi zгуртовanosti suspil'stva. [Elektronny'j resurs]. — Rezhymdostupu: <http://ir.kneu.kiev.ua:8080/bitstream/2010/197/1.pdf>.
2. Grynenko A.M., Kyrylyuk V.V. Social'ni indykatory vyznachennya rivnya social'noyi zгуртовanosti suspil'stva / Visnyk Kam'yanecz-Podil's'kogo nacional'nogo universytetu imeni Ivana Ogiyenka. Ekonomichni nauky. Vypusk 9. — Kam'yanecz'-Podil's'ky': FOP Sysyn Ya.I., 2014. — S. 304—308.
3. Kyrylyuk V.V. Osnovni chynnyky formuvannya social'noyi zгуртовanosti suspil'stva (The main factors shaping social cohesion of society) / Kyrylyuk V.V. // Visnyk Odeskogo

nacionalnogo universytetu imeni I.I. Mechnykova. Seriya «Ekonomika». — Odesa: Vydavnychyj dim «Gelvetyka». — 2014. — T. 19. — № 2(5). — S. 55—59.

4. Kyrylyuk V.V. Social'no-trudovi chynnyky` social'noyi zгуртованosti v innovacijnij ekonomici / V. Kyrylyuk // Ukrayina: aspekty` pracj. — 2015. — № 2. — S.41—46.

5. Kyrylyuk V.V. Suchasni pidhody` shhodo vyznachennya rivnya social'noyi zгуртованosti suspil'stva. Social'no-trudovi vidnosyny`: teoriya ta prakty`ka / zbirnyk naukovyx pracz`. — K.: KNEU, 2014. — № 1(7). — S. 384—390.

6. Kolot A. M. Social'no-trudova sfera: etap vidnosyn, novi vyklyky`, tendenciyi rozvytku: monografiya / A.M.Kolot. — K.: KNEU, 2010. — 251 s.

7. Canadian Policy Research Networks. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://nhrc-cnrl.ca/en/hub/canadian-policy-research-network>.

8. Concerted development of social cohesion indicators: Methodological guide. — Paris, 2005. — P.233.

9. Kolot, A.M. (2010), Socializaciya vidnosy`n u sferi pracj v konteksti stijkogo rozvytku : monografiya [Socialization of labor relations in the context of sustainable development: monograph], KNEU, Kyiv, Ukraine.

10. Kolot, A.M. (2008). “To the problem of the development of the theory of distributive relations”, Ukrayina: aspekty` pracj. — no. 8. — S. 3—11.

11. Kolot, A.M. (2011), “The dialectics of economic and social development as a subject of scientific research”, Ukrayina: aspekty` pracj. — no. 5. — S. 3—8.

Стаття надійшла до редакції 07.03.2016 р.

УДК 331+337

Фіненко О.Ю.,

асистент,
кафедра управління персоналом та економіки праці,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»,
fiesta-2006@mail.ru

Фіненко А.Ю.,

асистент,
кафедра управления персоналом и экономики труда,
ГВУЗ «Киевский национальный экономический университет
имени Вадима Гетьмана»

Finenko A.Y.,

assistant,
Personnel Management and Labour Economics Department,
SHEI «KyivNationalEconomicUniversity named after Vadym Hetman»

АНАЛІЗ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ СУЧАСНОЇ СИСТЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ В УКРАЇНІ

АНАЛИЗ КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТИ СОВРЕМЕННОЙ СИСТЕМЫ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКИ КАДРОВ В УКРАИНЕ